

GOSPODIN FREGA POSUĐEN L'ORÉALU

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 03

Nedjeljom ujutro Giorgio i ja često bismo se nalazili – prijatelj i kolega, komercijalni direktor u jednoj od najvećih svjetskih tvrtki ženske kozmetike: L'ORÉALU.

Bio je to naš način da ostanemo bliski, da jedan drugome ispričamo tjedan, posao, pa da razgovaramo o kupcima vani na tržištu i razmijenimo pokoji šalu o onome što se dogodilo, uz toplu kavu u baru.

Bio je druželjubive naravi, uvijek nasmiješen, uvijek ironičan, ali neukrotiva duha – s elegancijom i profinjenošću kojima nije bilo ravnih.

Uvijek je imao spremnu šalu, i nikad nepromišljenu, poslovičan osmijeh koji je svakoga opuštao – volio je reći da je potrošio bogatstvo na nove zube i da ih je morao osigurati na 25.000 eura, za slučaj da netko ne primi baš najbolje neku od njegovih oštih šalica i odluči mu ih izbiti.

Kad god smo zajedno išli prodavati po našoj regiji, Kalabriji, svakom smo kupcu glasno objavljujivali da smo najsretniji ljudi na svijetu, jer radimo za dvije najbolje tvrtke na svijetu, koje nam plaćaju bogatstvo samo da se zabavljamo, a ne da radimo – što nikad nije propustilo razdražiti onoga tko je slušao. Često nam nisu vjerovali, ali svejedno smo uživali poštovanje gotovo svih.

Jednog travanjskog jutra rekao mi je: sljedeći tjedan dolazim po tebe, idemo raditi na Siciliju, tri dana – ne brini, sve je pokriveno,

nećeš platiti ništa.

Savršeno je znao da to nije moje područje, pa sam ga pitao: što ćemo, dovraga, raditi izvan područja?

Pa, rekao je, to će biti tvoje iznenađenje – a možda malo i moje.

Uvijek ćeš biti Frega iz Gillettea, ali tri dana bit ćeš gost tvrtke na terenu, na račun L'ORÉALA.

Pokazat ću ti drugu stranu medalje – tržište koje ne poznaješ, koje nikad nisi vidio, jer nikad nisi bio u njemu, gdje su žene glavne junakinje svake kupnje, sa svim svojim posebnim navikama.

Za mene je to i način da ti zahvalim za dvije godine koje smo proveli zajedno – znam da bez tebe, bez tvoje pomoći i spremnosti, tvoje topline i tvojih manira, svega onoga što te čini čovjekom i prijateljem kakav jesi, vjerojatno se ne bih vratio na posao, a možda ni u život, nakon Crohnove bolesti.

Prepustio se, samo na trenutak, jedna jedina suza – bilo je to prvi put da sam ga takvim vidio, nesposobnog da zadrži osjećaje.

Rekao mi je da ćemo tri dana provesti u Cataniji i jedan u Palermu, a onda kući – smatrali su to službenim testom, unaprijed odobrenim od njegove prodajne uprave, koja ga je potpisala, i svi su bili znatiželjni vidjeti što će se dogoditi i što ćemo nas dvojica izvesti.

Pristao sam bez oklijevanja. Tvrtke su ti uvijek davale informacije, ali nikad nisu dijelile pravo iskustvo – a ovo je bila prava prilika za rast.

Ispričao sam to ocu, a on se nasmiješio i rekao: ti stalno radiš stvari koje nitko ne očekuje – to nije samo osobina, to je Ferdinando Frega.

Bio je to njegov način da da blagoslov. Poznavao je Giorgija dvadeset godina i znao je da ću nešto naučiti – samo nije znao što.

Došao sam kući, a moja je žena vidjela nešto čudno na mojem licu i pitala što nije u redu. Posudili su me L'Oréalu na tri dana, rekao sam joj, a ona mi je odmah uzvratila: uvijek isti šaljivčina – kad ćeš jednom biti ozbiljan?

Onog dana kad se vratim ispričat ću ti točno kako je bilo, rekao sam, i ispričao joj cijelu priču. Rekla je: e sad si u nevolji – ulaziš u svijet žena kroz druga vrata, ne kroz ona na koja si navikao. Znatiželjna sam što će se dogoditi.

Ferdinando